

κικελαδοῦσιν ἀηδόνες, καὶ ἄλλα ἄλλως τιτυρίζοντα, τοὺς ἀκροα-
τὰς γλυκύτατα καταθέλγουσι.»

Τὰ χειροτεχνήματα τῆς Κωνσταντινουπόλεως εἶναι ἀνάξια λό-
γου· τὸ δ' ἐμπόριον αὐτῆς ἤθελεν εἶσθαι πολλὴ σημαντικώτερον,
ἐὰν ἡ γεωργικὴ τάξις τοῦ λαοῦ ἦτον ὀλιγώτερον παρημελημένη.
Ἡ ἀνακούφισις τῆς γεωργίας ἤθελεν ἐπαυξήσει δεκαπλασίως τὸ
ἐμπόριον.

Ἐν ἐλλείψει ἐπισήμου ἀπογραφῆς, ὁ πληθυσμὸς ὑπολογίζεται
ἄλλως παρ' ἄλλων· κατὰ τὸ πιθανώτερον, οἱ ἐν τοῖς τεύχεσι κά-
τοιχοι συμποσύνται εἰς περίπου 500,000· συναριθμουμένων δὲ καὶ
τῶν εἰς τὰ προάστεια καὶ τὰς πολυαριθμούς κώμας τοῦ Βοσπό-
ρου, ὁ πληθυσμὸς δὲν ὑπερβαίνει 800,000, Τούρκων, Γραικῶν, Ἀρ-
μενίων, Ἰουδαίων, καὶ Φράγκων.

Τὴν χαριεστάτην θέσιν τῆς σημερινῆς βασιλευούσης κατεῖχε
τοπάλαι τὸ Βυζάντιον· ἀλλ' ἐὰν (ὡς εὐλόγως δυνάμεθα νὰ πιστεύ-
ωμεν) τὴν ἔκτισιν τῆς ἀρχαίας ἐκείνης πόλεως σημειώσωσι τὰ πα-
ρόντα τεῖχη τοῦ Σεραγίου, ἦτο βεβαίως μικρά. Τὴν δὲ Κωνσταν-
τινουπόλιν θεμελιώσας τὸ 328 μ. Χ. ὁ αὐτοκράτωρ Κωνσταντῖνος,
κατεπλούτισεν αὐτὴν μετ' ἀριστοτεχνήματων τῶν τεχνῶν συναχθέντα
πανταχόθεν τοῦ Ῥωμαϊκοῦ κόσμου, καὶ μετ' οὐ πολλὴν κατέστησεν
οὕτην καὶ τῆς Ῥώμης ἐφάμιλλον. Τὸ 1204 «ὁ τυφλὸς γηραιὸς
Δάνδολος,» οἱ Βενετοὶ, καὶ οἱ Γάλλοι, τὴν ἡγήρεσαν ἀπὸ τοῦ ἀνάν-
δρου Γραικορωμαίου, προσβαλόντες αὐτὴν ἐκ τοῦ μέρους τοῦ λι-
μένου. Ἀφοῦ δ' ἔμεινε πεντήκοντα ἑπτὰ ἔτη εἰς τὰς χεῖρας τῶν
Φράγκων, ἠλώθη πάλιν παρὰ τῶν Ἑλλήνων τὸ 1261 ὑπὸ τὸν αὐ-
τοκράτορα Μιχαὴλ Παλαιολόγον. Ὑπὸ δὲ τῶν Τούρκων ἠλώθη
τὸν Μάιον τοῦ 1453, ἥτοι ἀκριβῶς πρὸ 390 ἐτῶν.

ΓΝΩΣΤΟΝ εἶναι εἰς τοὺς πλείους τῶν ἀνγνωστῶν μας ὅτι
ἐν Ῥώμῃ ὑπάρχει θεολογικὸν φροντιστήριον πρὸς ἐξάπλωσιν τῶν
δογμάτων τῆς Αὐτικῆς Ῥωμαϊκῆς ἐκκλησίας· κύριον σκοπὸν ἔχει
νὰ προετοιμάξῃ διὰ τῆς ἀπαιτουμένης διδασκαλίας νέους ἁλοε-
θεῖς, ὡς ἱεραποστόλους τῆς Ῥώμης. Πεισιτεῖ δὲ τὸν Μάιον 90
μαθητὰς· ἐκ τούτων 5 ἦσαν Σίνοι, 10 Χαλδαῖοι, 6 Ἀρμένιοι, 4
Γεωργιανοί, 5 Σύροι, 6 Μαρωνῖται, 4 Αἰγύπτιοι, 9 Ἕλληνες, 5 Ἀλ-
βανοί, 3 Βούλγαροι, 1 Ὑλνριός, 3 Βλάχοι, 4 Γερμανοί, 6 Ὀλλαν-
δοί, 4 Ἀγγλοί, 5 Σκῶτοι, 5 Ἰρλανδοί, καὶ 6 Ἀμερικανοί. Ἀφοῦ
διατρίψῃ ὁ μαθητὴς ἕξ μῆνας εἰς τὸ κατὰστημα, ὑποχρεοῦται δι'
ἔρκου νὰ ἀφιερωθῇ εἰς τὸ ἱεραποστολικὸν ἐπάγγελμα. Ἡ συνή-
θης περίοδος τῆς σπουδῆς εἶναι μία δεκαετία, ἀλλὰ πολλάκις βρα-
χύνεται. Μετὰ τὸ τέλος τῶν μαθημάτων, χειροτονεῖται ὁ σπου-
δᾶς, καὶ λαμβάνων ἀργύριον ἐπανέρχεται εἰς τὴν πατρίδα του.

ΟΙ ΑΣΘΕΝΕΙΑΣ ΥΠΟΚΡΙΝΟΜΕΝΟΙ.

Οἱ πλείστοι τῶν ἀνθρώπων θεωροῦσι τὴν ὑγίαν ὡς τὸ
μέγιστον ἀγαθόν, καὶ ὅσοι κακῇ τύχῃ πάσχουσιν ἀπὸ τι
ἐπιμελοῦνται νὰ κρύπτωσιν αὐτὸ ἀπὸ τὰ βλέμματα τοῦ
δημοσίου. Κατὰ πρώτην λοιπὸν ὥσιν ἤθελε φανῇ διάλου
ἀπίθανον, ὅτι εὐρέθησάν ποτε ἄνθρωποι προσποιούμενοι,
καὶ μάλιστα ἐκούσιως ἐφ' ἑαυτῶν ἐπιφέροντες, ὅσα ὁ λοι-
πὸς κόσμος προσπαθεῖ τοσοῦτον ν' ἀποφεύγῃ ἢ καὶ ν' ἀπο-
ποιῇται· μικρὰ ὅμως γνῶσις τῶν πολλοῦ γινομένων θέ-
λει ταχέως μᾶς πληροφορήσειν, ὅτι ἐνίοτε ὑποκρίνονται
τινὲς ἀσθενείας ἀνυπάρχτους, ἢ καὶ πραγματικῶς ἐμποιοῦ-
σιν αὐτὰς αὐτοὶ εἰς ἑαυτούς, πρὸς ἐπίτευξιν ἐπιζωομένου
τινὸς ἀγαθοῦ.

Διαιροῦνται δὲ οἱ ὡς ἐπιτοπλεῖστον νόσους ὑποκρινό-
μενοι εἰς ἕξ κλάσεις· 1. Στρατιῶται, οἱ νεοσύλλεκτοι μά-
λιστα, καὶ αὐταὶ συγροτοῦν ἴσως τὴν μεγίστην τῶν κλά-
σεων τούτων. Ὁ σκοπὸς αὐτῶν εἶναι ἡ μηδόλως νὰ ἐμ-
βῶσιν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν, ἢ, ἐμβάντες ἤδη, ν' ἀπαλλαχθῶσι
χρέους τινός, ἢ νὰ λάβωσι τὴν ἀπόλυσίν των, μετὰ συν-
τάξεως ἐτησίου, ἢ καὶ χωρὶς αὐτῆς. 2. Ἀγοραστοὶ δούλοι
ζητοῦσι πολλάκις τοιοῦτοτρόπως νὰ ἐπιτύχωσι προσκαίρου
παύσεως ἀπὸ τοῦς βαρεῖς κόπους των, καὶ ν' ἀξιωθῶσι τῶν
ἀναπαύσεων τοῦ νοσοκομείου. 3. Ὑπόδοκοι ὑποκρίνονται
πολλάκις ἀσθενείαν, ὥστε ν' ἀποφύγωσι τὴν ποινὴν. 4. Οἱ
πολιτικὰς θέσεις κατέχοντες μεγαλύνουσιν ἐνίοτε τὰ μικρὰ
πάθη των ἐπὶ σκοπῷ τοῦ ν' ἀρπάσωσι δυσανάλογον ἀμοι-
βήν. 5. Ὁ ἐξ ἐπαγγέλματος ἐπαίτης ζητεῖ πολλάκις, διὰ
τῆς ὑποκρίσεως ἀθλιότητος καὶ παντοειδῶν νόσων, νὰ ἐφελ-
κῇ τὸ ἔλεος τῶν ἀνθρώπων καὶ ν' ἀποφεύγῃ τὴν ἐργασίαν. 6. Τινὲς
προσποιοῦνται ὅτι πάσχουσι χωρὶς φανερᾶς τινος
αἰτίας· οὗτοι ὅμως εἶναι ὀλίγοι τὸν ἀριθμὸν, καὶ γενικῶς
νεάνιδες.

Ἀπατῶσι δὲ οἱ πλάνοι οὗτοι ὅχι μόνον τὸ δημόσιον ἐν
γένει, ἀλλὰ καὶ αὐτούς τοὺς ἰατροὺς· διότι ἡ ἐξέλεγχις
τῶν πλαστῶν νόσων δὲν εἶναι τόσον εὐκολος, ὅσον ἤθελε
τις νομίζει. Εἰς τὴν Γαλλίαν εἶχε φθάσειν εἰς τόσην ἀκ-
μὴν ἡ τέχνη τοῦ ὑποκρίνεσθαι ἀσθενείας, ὥστε κατήντησεν
ἐπίσης δύσκολον νὰ ἐξελέγχῃ τις τὰ πλαστὰ πάθη καὶ νὰ
ιατρεῖ τὰ ἀληθῆ. Ἡ ἀδύνητος πολλῶν ἀσθενειῶν βοη-
θεῖ τὴν ἐξάισιν ἐνίοτε εὐφυῶν τῶν αὐτὰς ὑποκρινόμενων
ἱκαναὶ τούτων δὲν συνοδεύονται μ' οὐδεμίαν μεταβολὴν τοῦ
σφυγμοῦ, οὐδεμίαν ἀλλοίωσιν τῆς ὄψεως, οὐδεμίαν ἀταξίαν
τῶν σωματικῶν ὑπουργιῶν, ἀλλὰ γνωρίζεται κυρίως ἡ πα-
ρουσία των ἀπὸ τὰς ἐκθέσεις τῶν πασχόντων. Προσέτι,
ιατρικὰ τινα ἐξεπίτηδες λαμβανόμενα, καὶ ἐρεθιστικὰ οὐ-
σαὶ ἐφαρμοζόμενα, ἐπιβαρύνουν ὑπαρχούσας ἀρρώστιας ἢ
παράγουν ἄλλας. Εἰς τὰ στρατεύματα, προστρέχουσι κά-
ποτε εἰς αὐστηρότατα μέτρα πρὸς ἀνακάλυψιν τῶν πλα-
στῶν τούτων, ἀλλ' ἅπαντες σχεδὸν οἱ συγγραφεῖς κατα-
κρίνουν αὐτὰ, διαβεβαιούντες ὅτι διὰ τῆς ἐπιτηδειότητος
κερδαίνεται μᾶλλον ἢ διὰ τῆς τραχύτητος. Συμφέρεται
πολὺ νὰ προσποιῇται ὁ ἰατρός ὅτι δὲν ἔχει τὴν ἐλαχίστην
ὑποψίαν, καὶ νὰ ἐπιμένῃ ἀσκήτως εἰς τὴν ὁδὸν ταύτην. Ὁ
ὑποκρινόμενος κλίνει συνήθως εἰς ὑπερβολὰς, καὶ ἂν ἐνθα-
ρύνηται νὰ ὁμιλῇ ἐλευθέρως, προδίδει πολλάκις αὐτὸς ἑαυ-
τὸν διὰ τινος ἀσυμβιβάστου ἐκθέσεως· δεικνύει μεγίστην
σπουδὴν νὰ ἐντυπώσῃ εἰς τὸν ἰατρὸν ὅτι ἀληθῶς καὶ δει-
νῶς πάσχει, καὶ κάμνει ἐξεπίτηδες παρατηρήσεις πρὸς ἀνάι-
ρεσιν ἐνδεχομένων ἀντιρρήσεων, καὶ πρὸς ἐξάλειψιν πάσης
ἀμφιβολίας ἀπὸ τοῦ πνεύματος τοῦ ἰατροῦ.

Ἄλλ' ἐνθ' ἐξ ἑνὸς μέρους διὰ τῶν πλάνων τούτων ἀπε-
λύθησαν πολλάκις τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας οἱ ὑγίεις,
ἢ ἐλαβον συντάξεις καὶ ἀτελείας εἰς τοὺς ἀξίους μόνον
καὶ πάσχοντας ἀνηκούσας, ἀληθεύει ἐξ ἄλλου μέρους ὅτι

τινές πραγματικῶς νοσοῦντες ὑπέπεσαν εἰς ὑποψίαν ὡς πλάνοι, καὶ μὴ τυχόντες ἀναλόγου θεραπείας, κατήντησαν εἰς ἄδικον θάνατον. Βέβαια δὲ καλλίον ἤθελεν εἶσθαι χίλιοι ἀπατεῶνες ἢ ἀποφύγῃσι τὴν ποινὴν, παρὰ εἰς ἀθῶος νὰ ὑποφέρῃ ὡς ἐκ τῆς ἀδεαυότητος τῆς ἱατρικῆς τέχνης.

Ολίγα τινὰ παραδείγματα θέλουν παραστήσει σταθερότητα σκοποῦ, ἥτις, ἂν μετεχειρίζοντο αὐτὴν ἐπ' ἀγαθῷ, ἠδύνατο πολλάκις νὰ ἐπιφέρῃ ἐξαίρετα ἀποτελέσματα.

Τυφλότης, ὀλική ἢ μερικὴ, εἶναι μία ἐκ τῶν ἀσθενειῶν, ὅσας οἱ στρατιῶται ὑποκρίνονται. Νέος τις, εἰς τὴν πολιορκίαν τοῦ Λουξεμβούργου, ὑπηρετήσας ὕλην τὴν νύκτα, εἶπε τὸ πρῶτ' ὅτι ἔχασε τὸ φῶς του ἐξ ὀλοκλήρου. Ἀλλ' οἱ ὀφθαλμοὶ του ἐφαίνοντο φυσικώτατοι, καὶ οἱ λόγοι του δὲν ἐπιστεύθησαν. Προσῆρμοςαν δ' εἰς αὐτὸν ἐκδόρια (βιζικατόρια), διεβίβασαν πλέγμα τι διὰ τοῦ κρέατός του, καὶ μετεχειρίσθησαν ἄλλα μέσα θεραπείας, δι' ἃ καὶ ἐφαίνετο εὐγνώμων, πλὴν ἔλεγεν ὅτι δὲν εἶδεν ἐκ τούτων ἀμμίαν ὠφέλειαν. Πρὸς τελευταίαν δοκιμασίαν ἔφεραν αὐτὸν εἰς τὸ χεῖλος ποταμοῦ, καὶ τὸν εἶπαν νὰ προχωρήσῃ· προσχώρησε δὲ τῶνόντι, καὶ ἔπεσεν εἰς αὐτόν, ἀλλ' ἀνελήφθη παρὰ τινων λέμβων ἐπίτηδες ἐκεῖ θεθειμένων. Οἱ ἱατροὶ ὑπεσχέθησαν τότε νὰ τὸν ἀπολύσωσιν· αὐτὸς δὲ, περιχαρὴς, ἐπίασεν εὐθὺς βιβλίον, καὶ ἀνέγνωσεν ὑψηλοφῶνως. Τὴν τυφλότητα ὑπεκρίνοντο παραπολὺ καὶ οἱ νεοσύλλεκτοι τοῦ Γαλλικοῦ στρατοῦ, παρήγον δὲ διάφορα τῶν συμπτωμάτων τῆς μεταχειριζόμενοι τὰ βότανα στρύχνον καὶ ὑσκάμον· διακῶσοι ἀπελύθησαν τοιουτοτρόπως. Εἰς τὴν Αἴγυπτον ἐπικρατεῖ πολλάκις ἀσθενεία τις, καλουμένη νυκτερινὴ τυφλότης· ταύτην δ' ἐπὶ τοσοῦτον ὑπεκρίνοντο οἱ Ἄγγλοι στρατιῶται, οἱ σταλθέντες κατὰ τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ Γαλλικοῦ στρατοῦ, ὥστε τὸ ἥμισυ ἐκ τινων ταγμάτων κατήντησαν ἀνίκανοι. Ἐφεῦρον ὅμως οἱ ἀξιωματικοὶ τρόπον θεραπείας, ἀναγκάζοντες αὐτοὺς νὰ ἐκπληρώσι χρέη, μὴ ἀπαιτοῦντα ἐξ ἀπαντος τὸ φῶς. Φλόγῳσις τῶν ὀφθαλμῶν παρήχθη πολλάκις διὰ τῆς εἰσαγωγῆς ταβάκου, ἄλατος, χυλοῦ τοῦ ταβάκου, κλπ. τριακῶσοι στρατιῶται ἠσθένησάν ποτε τοιουτοτρόπως εἰς ἓνα στρατῶνα· ἐκυλύθη δὲ ἡ πρόοδος τοῦ πάθους διὰ τῆς ἀνακαλύψεως μικρῶν φακέλων ἄχνης ὑδροργύρου. Ὁ δεξιὸς ὀφθαλμὸς εἶναι σχεδὸν πάντοτε ὁ πάσχων, ἐπεὶ δὲ οὗτος εἶναι ὁ ἀξιολογώτερος εἰς τὴν στρατιώτην. Πολλοὶ Ἄγγλοι στρατιῶται ἔμενον πρότερον μονόφθαλμοι, ὅποτε ἡ κυβέρνησις ἐδίδεν ἐτήσιον σύνταξιν διὰ τὴν ἀπώλειαν τοῦ ἐνός ὀφθαλμοῦ· ἀλλὰ τὴν σήμερον δὲν δίδει πλέον συντάξεις εἰς τοὺς μονοφθάλμους.

Πλαστὴ κωφότης δὲν εἶναι ποσῶς σπάνιον. Τόσον ἐπιτηδείως μάλιστα ὑπεκρίθησάν τινες αὐτὴν, ὥστε αἰφνιδίᾳ ἐκπυρσοκρότησις πλησίον τοῦ ὠτός δὲν ἐπέφερε κανὲν ἀποτέλεσμα. Εἰς μίαν περίστασιν ἀποκοιμηθεὶς τις δι' ὀπίου, ὤρμησεν ἔξω τῆς κλίνης τρομάξας εἰς τὸν πρῶτον πιστόλας, καὶ οὕτως ἐφανερώθη. Ἡ ἐπιτυχὴς ὅμως μί-

μησις τῶν κωφῶν κατὰ τοὺς τρόπους καὶ τὴν τοῦ προσώπου ἐκφρασιν ἀπαιτεῖ μεγίστην ἐπιδεξιότητα, καὶ μάλιστα ὅταν προσποιῇται τις συγχρόνως καὶ τὴν ἀφωνίαν. Ἐπιτηδείτερον, λέγει ὁ Φοδερὲς, μιμοῦνται τὴν ἀφωνίαν αἱ γυναῖκες. Ἀριστόν τινα πλάνον ἐξηλέγηεν ὁ Ἀββᾶς Σικάρδος. Τέσσαρα ἔτη ἀνθίστατο ὁ πλάνος ἐκεῖνος εἰς παντοειδὲς ἐρεῖνας καὶ εἰς ἐπιμελεστάτην ἐπαγρύπνησιν· ἀκόμη καὶ εἰς τὸ διάστημα τῶν ὁνείρων του, ἡ ὁπότε αἰφνιδίως ἐξυπνίζετο, προέφερε μόνον σιγανόν τινα γερὸν μυγμόν. Ἠλευθερώθη, τέλος, ἐκ τῆς φυλακῆς, ἐν ᾗ ἦτο περιωρισμένος· ἀλλὰ μετ' οὐ πολὺ ἐπαγιδεύθη, γράψας στίχους, δηλοποιοῦντας ὅτι ἦτο μαθητὴς τοῦ Ἀββᾶ Σικάρδ (διδασκάλου τῶν κωφαλάων). Ὁ Ἀββᾶς, ἰδὼν τὴν γραφὴν του, διαμίας ἐκήρυξεν αὐτὸν πλάνον, καθότι αὐτὸς μὲν ἔγραφε τὰς λέξεις κατὰ τὴν φωνὴν των, οἱ δ' ἐκ γενετῆς κωφαλάοι γράφουσι μόνον ὡς βλέπουσι. Μετὰ καιρὸν ἐξωμολογήθη καὶ ὁ ἴδιος τὴν ἀπάτην.

Τὴν μανίαν ὑπεκρίθησαν ὑποκείμενα εἰς διαφόρους θέσεις· κατὰ συνέπειαν δὲ τῆς ἀγνοίας, ἥτις τόσον γενικῶς ἐπικρατεῖ περὶ τῶν ἀληθινῶν σημείων τῆς ὑπάρξεώς της, πολλάκις ἐπέτυχον. Καὶ ἐκ τῆς ποιήσεως καὶ ἐκ τῆς ιστορίας ἠδύνατό τις νὰ ἀναφέρῃ πάμπολλα παραδείγματα πλαστῆς παραφροσύνης· ἀλλὰ περιοριζόμεθα εἰς τὸν Ὀδυσσεά, τὸν Δαεῖδ, τὸν Σόλωνα, καὶ τὸν Ἰούνιον Βροῦτον. Συνήθως ὁ προσποιούμενος ὑπερβαίνει τὰ ὅρια, καὶ δὲν παριστάνει χαρακτηριστικὰ τινὰ τῆς μανίας, οἷον ἀγρυπνίαν, ἀσιτίαν, κλπ. Ἀληθεύει ὅμως ὅτι καὶ τοὺς ὄντως φρεναβλαβεῖς μετεχειρίσθησαν ἐνίοτε ὡς πλάνους.

Πολυχρόνιον ὑπνωδίαν ὑπεκρίθησαν ὥσαυτως τινὲς μετ' ἀξιοθαύμαστον ἐπιμονὴν, καὶ πρὸ πάντων Βρετανός τις, ὀνόματι Φινεὲς Ἀδάμ. Οὗτος φυλακισθεὶς διὰ λειποταξίαν ἐκ τοῦ στρατοῦ, ἔκειτο ἀπὸ τῆς 8ης Ἀπριλίου μέχρι τῆς 8ης Ἰουλίου, 1811, διόλου ἀναίσθητος, ἀνθιστάμενος εἰς ὅλα τὰ πρὸς διέγερσιν αὐτοῦ συντείνοντα, οἷον εἰς ταβάκον, ἤλεκτρισμόν, κλπ. Ἐθῆλαζε δὲ βευστὴν τροφὴν διὰ τῶν ὀδόντων του, ἐπεὶ δὲ ἡ σιαγὼν του δὲν ἠδύνατο νὰ ἀνοιχθῇ. Ὁ χειρουργός, φρονῶν ὅτι ἡ κεφαλὴ ἦτο βεβλαμμένη, ἀπέσπασε τὸ περικράνιον, διὰ νὰ τὴν ἐξετάσῃ· ἐλαφρὰς τις στεναγμὸς ἦτο τὸ μόνον σημεῖον τῆς ὀδύνης του! Ἀπελύθη καὶ ἐστάλη εἰς τοῦ πατρὸς του. Μετ' ὀλίγας δ' ἡμέρας ἐιργάζετο εἰς τὸν ἀγρόν.

Παντοειδὲς σπασμούς καὶ σπαραγμούς μιμοῦνται πολλάκις οἱ ἐπαῖται διὰ νὰ ἐγείρῃσι τὴν συμπάθειαν, καὶ νὰ ἐλκύσωσιν ἐλεημοσύνην. Τὰ πάθη ταῦτα εἶναι μάλιστα κατάλληλα εἰς τοὺς πανούργους τούτους, καθὼ μὴ ἀπαιτοῦντα ἄοκνον προσοχὴν καὶ ἀδιάλειπτον ἀγρυπνίαν, ὡς ἄλλαι ὑποκρίσεις, καὶ καθὼ δυνάμενα εἰς οἰκονδήποτε στιγμήν νὰ παραστηθῶσι, τὴν συμπερωτέραν εἰς τὸν ὑποκρινόμενον. Ἐπαίτης ἐν Ἀγγλίᾳ ἐπροσποιεῖτο ὅτι ἔπασχεν ἀπὸ κατὰληψιν· ἐξηλέγχθη δὲ δι' εὐφρεστάτου τρόπου. Εἰς καταληπτικούς σπασμούς, τὰ μέλη κλπ. μένουν εἰς

οιανδήποτε θέσιν ἤθελον τύχει καθ' ἣν στιγμὴν ἡ ἀναισθησία κυριεύσῃ τὸν πάσχοντα, πάντῃ ἀκίνητα. Τὴν φορὰν ταύτην ὁ βραχίον τοῦ ἀνθρώπου ἦτον ἐκτεταμένος. « Ἄς ἴδωμεν, » εἶπε τις τρανοφώνως, « πόσον βάρος δύναται νὰ σηκώσῃ ὁ βραχίον τοῦ ταλαιπώρου τούτου. » Ἐπέρασε δὲ βρόχον ἐπάνωθεν τῆς χειρός του, καὶ ἐκρέμασεν εἰς αὐτὸν μικρὸν τι βάρος· ὁ βραχίον διέμενεν ἀσάλευτος. Ἐκοψαν ἔπειτα τὸ σχοινίον σιωπηλῶς, καὶ ὁ βραχίον τοῦ ἐπαίτου αἰφνιδίως ἀνυψώθη, ὡς ἐκ τῆς ἐνεργουμένης ὑπ' αὐτοῦ κατὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἐκουσίου δυνάμεως πρὸς βάσταξιν τοῦ βάρους.

Ἐνίοτε ὑποκρίνονται δριμυεῖς τάχα πόνους καὶ μετὰ μεγάλῃ ἐπιτυχίᾳ, διότι πολλὰ νευραλγικά πάθη δὲν ἐμφαίνει καμία οἰαδήποτε μεταβολὴ τῆς ὕψους. Νεοσύλλεκτος Βρετανὸς στρατιώτης, δολίῳ τρόπῳ παρακινήθεις νὰ ἐμβῇ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν, ἐπροσπονήθη μετ' οὐ πολὺ ὁδύνην εἰς τὸ γόνατον, διὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῆς ὁποίας συγκατένευσε καὶ μάλιστα παρεκάλεσε νὰ δοκιμάσῃσι παντοειδῆ μέσα θεραπείας, ἐξ ὧν τινὰ ἦσαν τοῦ πλέον αὐστηροῦ χαρακτῆρος. Ἀφοῦ δὲ τέσσαρα ἔτη ἐξήτουν νὰ τὸν ἰατρεύσωσιν, ἐπέτυχε τοῦ ποθομένου, ἀπολυθεὶς. Μετ' οὐ πολὺ δὲ ἀπερρίψε τὴν ξυλινὴν κνήμην, τὴν ὁποίαν ἐφοροῦσε πρὸ τριῶν ἐτῶν, καὶ ὡμολόγησε τὴν ἀπάτην, δικαιολογῶν αὐτὴν ἐπὶ τῇ βάσει ἐκδικήσεως. Ἰατρός τις διηγεῖται ὅτι νεᾶνις ἐπασχέ ποτε δεινῶς ἀπὸ τινος νευραλγίαν, καὶ ὅτι μάλιστα διὰ ταύτην ἀπελύθη τῆς σχολῆς, ὅπου δὲν ἦτο ποσῶς εὐχαριστημένη. Ἐν μιᾷ τῶν προσβολῶν, θέλων ὁ ἰατρός νὰ δοκιμάσῃ τὸ ἀποτέλεσμα ἰσχυρᾶς νευρικῆς ἐντυπώσεως, καὶ γνωρίζων τὴν πρὸς τοὺς κύνας ἀντιπάθειαν τῆς κόρης, εἶπεν ὅτι τὴν θεραπείαν αὐτῆς ἡδύνατο μόνον νὰ ἐλπίσωσιν ἐκ τῆς τριψέως τοῦ προσώπου τῆς ἐπὶ τοῦ νώτου ἐνὸς τῶν ζώων τούτων. Πάραυτα ἡ νευραλγία ἠφανίσθη, καὶ δὲν ἐπανέστρεψε πλὴν μετὰ δεκακοτῶ μῆνας· ἐδημοσιεύθη δὲ τὸ γενόμενον ὡς παράδειγμα τῆς ἐπιρροῆς τῶν νοσητικῶν ἐντυπώσεων ἐπὶ τῶν νευρικῶν παθῶν. Μετὰ χρόνους, ἡ νεᾶνις αὕτη ὡμολόγησεν ὅτι ὑπεκρίθη τὴν ἀσθένειαν.

Τραύματα, ἔλκη, καὶ κολοβώσεις ἐμποιοῦσι πολλάκις ἐφ' αὐτῶν καὶ ναῦται καὶ στρατιῶται. Ἐλκη ἀσήμαντα ἐπὶ τῶν κνημῶν καθίστανται πολλάκις σπουδαῖα, ἐρεθίζόμενα δι' ἀσέβητου, ἢ ἄλλων καυστικῶν ὑλῶν. Γραῖα τις ἐν Δουβλίνῳ τῆς Ἰρλανδίας ἀπέκτισε μεγίστην φήμην παρὰ τοῖς νεοσυλλέκτοις, παράγουσα τὰ ἔλκη ταῦτα διὰ μίγματος ἀραιοῦ σαπониου καὶ τιτάνου. Πολλοὶ νεοσύλλεκτοι παρᾶγουσιν αὐτὰ, ποιοῦντες ἐντομὴν εἰς τὴν κνήμην, καὶ δένοντες ἐν αὐτῇ χαλκοῦν νόμισμα. Διὰ νὰ ἐμποδίσωσι τοὺς πάσχοντας ἀπὸ τὸ σκαλίζειν τὰς πονεμένας κνήμας των, ἀναγκάζονται κάποτε οἱ χειρουργοὶ τῶν στρατευμάτων νὰ σφραγίζωσι τοὺς περιτυλίσσοντας αὐτὰς ἐπιδέσμους· ἀλλὰ τοῦτο δὲν ἀρκεῖ πάντοτε, ἐπειδὴ πολλάκις οἱ στρατιῶται ὠθῶσι καρφοβέλονα καὶ βελόνας διὰ τῶν ἐπιδέσεων,

ὥστε συνέβη νὰ προσδράμωσιν ἐπὶ τέλους οἱ ἰατροὶ καὶ εἰς τὴν ἐν κιβωτίῳ κλειδῶσιν τῆς πασχούσης κνήμης. Τραύματα ἢ κακώσεις προσποιοῦνται πολλάκις οἱ δειλοὶ ἐν καιρῷ μάχης, ὥστε νὰ μὴ συμμεθέξωσι τῶν κινδύνων τῆς ἐνίοτε δὲ καὶ πραγματικῶς ὑπάρχουν ὅπου μικρά τις πληγὴ καταντᾷ ἀναπόφευκτος, ὥστε νὰ μὴ ἐκτεθῶσιν εἰς κίνδυνον μεγαλητέρας. Ἡ ἀπάτη αὕτη δὲν περιορίζεται εἰς τοὺς στρατιώτας· διότι καὶ ἀξιωματικοὶ ἐξηλέγχθησαν ὑποκρινόμενοι ὅτι ἔλαβον τραύματα, ἐπὶ σκοπῷ ἢ τοῦ ν' ἀπαλλαγθῶσι τῆς ὑπηρεσίας ἢ τοῦ νὰ τυπωθῶσι τὰ ὀνόματά των εἰς τὴν ἐπίσημον ἐφημερίδα τοῦ κράτους. Ἀλλ' οἱ σταθερὰν ἀπόφασιν ἔχοντες νὰ παραιτήσωσι τὴν στρατιωτικὴν ἢ ναυτικὴν ὑπηρεσίαν ἐμποιοῦσι καίρια τραύματα, ἢ καὶ κολοβώσουσι μέρος τοῦ σώματος. Οἱ ἀρχαῖοι Ῥωμαῖοι ἀπέκοπτον τὸν ἀντίχειρα. Κολοβώσεις ἐνηργούντο συχνότατα ὑπὸ τῶν Γάλλων στρατιωτῶν, ἐκωλύθησαν δὲ μόνον διὰ τῆς ἀποφάσεως νὰ κρατῶνται εἰς τὸ στράτευμα καὶ οἱ οὕτω ἡσχημισμένοι. Ὡς ἐπιτοπλεῖστον ἀπέσπων ἢ συνέτριβον τοὺς ἐμπροσθίους ὁδόντας, ὥστε νὰ μὴ δύνανται νὰ δάκνωσι τὰ φυσίγγια. Ἐν Ἀγγλίᾳ ὡσαύτως ἐκολόβονον οἱ στρατιῶται αὐτοὶ ἑαυτοὺς, ἀποκόπτοντες ἓνα ἢ δύο δακτύλους, ἢ καὶ μέρος τῆς χειρός. Ὁ ἀριθμὸς ὅμως τῶν τοιούτων ἐσμικρύνθη ἐσχάτως, μετὰ τὴν ἐκδοσιν τοῦ νεωτέρου κανονισμοῦ, ὅστις διατάττει ν' ἀπολύωνται τῆς ὑπηρεσίας μόνον οἱ ἐν μάχῃ κολοβούμενοι. Τινὲς ἐνεποίησαν εἰς ἑαυτοὺς τραύματα, ἔπειτα δ' ἐπροσπονήθησαν ὅτι ἔλαβον αὐτὰ, ἄλλους ὑπερασπιζόμενοι. Νέος τις, ἐνῷ περιεπάτει ποτὲ ὁ Βοναπάρτης εἰς τὸ ζωοτροφεῖον τοῦ Ἀγ. Κλαυδίου, ὥρμησεν αἰφνιδίως εἰς τὸ μέσον τοῦ περικυκλοῦντος αὐτὸν πλήθους, δεικνύων δύο τραύματα, καὶ κραυγάζων, « Δολοφόνοι! Σώσατε τὸν Πρῶτον Ὑπατοῦν! » Ἐπροσποιεῖτο δὲ ὅτι εἶχεν ἀκούσει τὸ σχέδιον συνωμοσίας κατὰ τοῦ Ναπολέοντος, καὶ διὰ τοῦτο ἐξήτησαν νὰ θανατώσωσιν αὐτὸν οἱ συνωμῶται. Ἀλλὰ μετὰ πολλὰς ματαίας ἐρεύνας ἀνεκαλύφθη ἐπὶ τέλους, ὅτι τὰ τραύματα ἦσαν αὐτοποίητα.

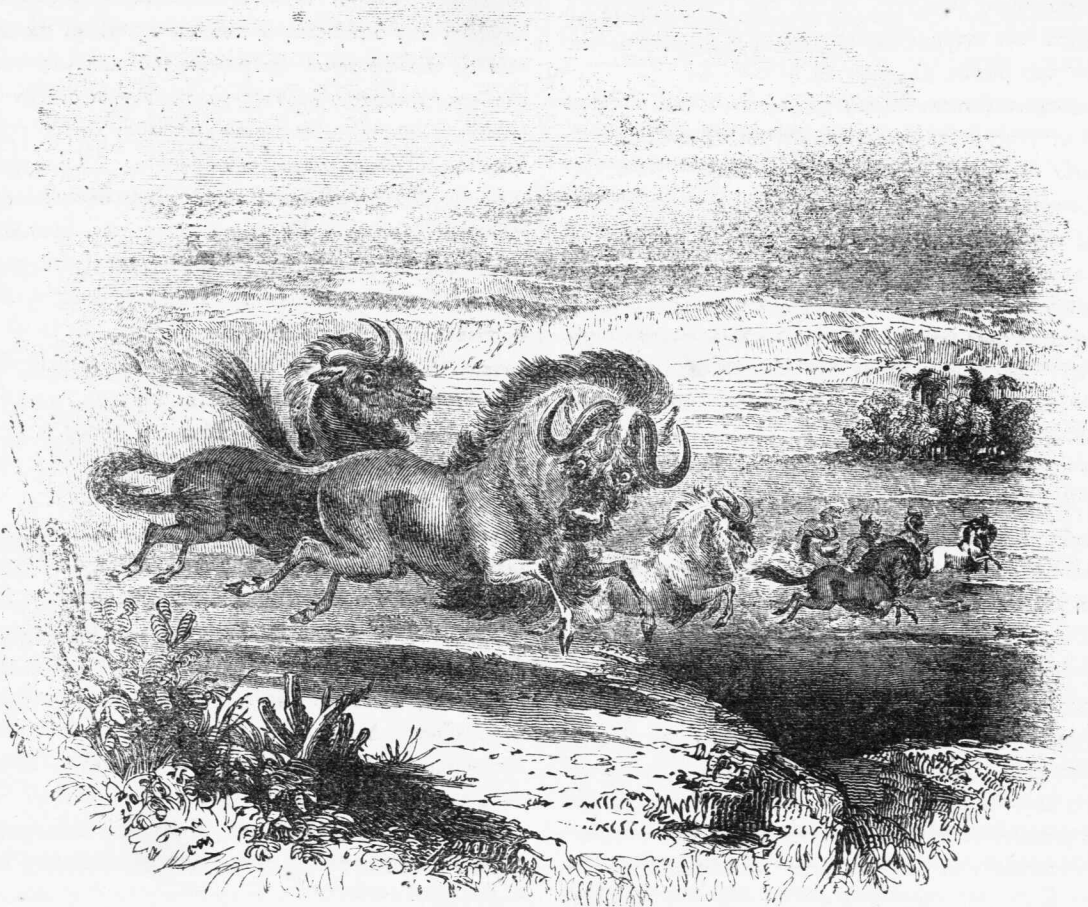
Συνέχεται ὡπωσοῦν μὲ τὴν ὑπόθεσιν ταύτην καὶ τὸ περιεργον, ὅτι γυναῖκες ἐμπηξαν ἐνίοτε βελόνας εἰς τὸ ἴδιον σῶμα των. Νεανιδὸς τινος, ἐν νοσοκομείῳ τοῦ Δουβλίνου, ἀπετημήθη ὁ βραχίον τὸ 1818 διὰ νοσηρὰν κατὰστασιν, προελθούσαν ἐκ τῆς παρουσίας βελονῶν, τὰς ὁποίας μετέπειτα ὡμολόγησεν ὅτι συνείθεεν αὕτη ἡ ἰδία νὰ ὠθῇ εἰς τὴν χεῖρα καὶ τὸν βραχίονά της. Ἡ Ραχὴλ Χερζ κατέστη ἀντικείμενον μεγάλης περιεργείας ἐν Κοπενάγῃ, τὸ 1807. Ἀποστήματα ἐσχηματίσθησαν εἰς διάφορα μέρη τοῦ σώματός της, ἐξ ὧν ἀπέσπῳντο βελόνας. Τοιοῦτοτρόπως δὲ κατήγησεν ὅλως ἐλκώδης, ἐλεεινὸν θέαμα παριστώσα· μετέπειτα ἐγνωρίσθη κατὰ τύχην, ὅτι εἶχε συνήθειαν ἢ ταλαιπώρος νὰ εἰσάγῃ ἐξεπίτηδες τὰς βελόνας ταύτας. Τετρακόσαι ἀφῆρέθησαν εἰς τρία ἔτη!

Τελειόνοντες τὸν παράδοξον καὶ λυπηρὸν τοῦτον κατὰ-

λογον τῶν πλαστῶν νόσων, θέλομεν κάμει μίαν μόνον πα-
ρατήρησιν· ἐξ ἐνὸς μέρους, εἶναι βεβαίως ἀξιοκατάκριτοι
οἱ τὰ τοιαῦτα πράσσοντες, οἳ ἀδήποτε καὶ ἂν ἦναι ἡ θέσις
τῶν· ἐξ ἄλλου δὲ, πρέπει νὰ ὑποθέσωμεν ἐλαττώματα ση-

μαντικά εἰς τὴν πεζικὴν καὶ ναυτικὴν στρατιωτικὴν ὑπη-
ρεσίαν τῶν ἐθνῶν· διότι πῶς ἄλλως ἤθελον ὑποφέρειν οἱ
ἄνθρωποι ἐκουσίως τοσαῦτα δεινὰ, ὥστε ν' ἀπαλλαγθῶσιν
αὐτῆς;

Ο ΚΑΤΩΒΛΕΨ.

Ἀγέλη Κατωβλέπων.

ΤΟ προτεταγμένον ζῶον καλεῖται Γυνὺς ὑπὸ τῶν Ἀφρικανῶν· τὸ
δὲ ὄνομα Κατώβλεψ ἔδωκεν ὁ Αἰλιανὸς εἰς ἄγριόν τι ζῶον φοβερὰς
δ' ὤφας, κατοικοῦν τὴν Ἀφρικὴν, καὶ περιγραφόμενον ὑπ' αὐτοῦ εἰς
τρόπον, ἐξ οὗ φαίνεται πιθανώτατον ὅτι ἐννοοῦσε τὸν Γυνῦν. Ὁ
Πλίνιος λέγει ὅτι γεννᾶται εἰς τὴν Αἰθιοπίαν, παρὰ τὰς πηγὰς τοῦ
Νεῖλου· ὅτι εἶναι μετρίου μεγέθους, ἀλλὰ βραδυπόρος, ὅτι ἔχει ὀγ-
κώδη κεφαλὴν, κλίνουσαν πρὸς τὰ κάτω, καὶ ὅτι τὸ βλέμμα του
εἶναι θανάσιμον, — περιγραφὴ βεβαίως ἀνάρμοστος εἰς τὸν Γυνῦν,
καὶ παραπολὺ ἀπροσδιόριστος καὶ υπερβολικὴ. Ὁ Γυνὺς ὅμως εἶναι
τόσον ἀλλόκοτον ζῶον, ὥστε δὲν πρέπει νὰ ἐκπληττώμεθα ἂν οἱ
ἀρχαῖοι ἀπέδιδον εἰς αὐτὸν τεραστίους ἰδιότητας. Φαίνεται ὡς
σύνθετος ἐκ τοῦ ἵππου, τοῦ βοός, καὶ τῆς ἐλάφου, διότι μετέχει ἐκ
τοῦ χαρακτηῖρος καὶ τῶν τριῶν, μάλιστα δὲ τοῦ ἵππου· τῶντι, ὁ
τράχηλος, τὸ σῶμα, καὶ ἡ οὐρὰ του εἶναι ἀπαράλλακτα ὡς εὐσχί-
μου μικροῦ ἵππου· ὁ τράχηλος καλύπτεται ὑπ' ὀρθίας καὶ πυκνῆς
χίτης, ἡ δὲ οὐρὰ εἶναι μακρὰ καὶ κατάχυτος. Τὰ σκέλη εἶναι

λεπτὰ, ῥωμαλέα, ἄριστα συνηρμοσμένα, καὶ ὅμοια τῶν τῆς ἐλά-
φου· ἡ δὲ κεφαλὴ καὶ τὰ κέρατα μᾶς ἐνθυμίζουσι τὸν βούβαλον.
Οἱ ὀφθαλμοὶ ἐπαπειλοῦσι, καὶ ἐμφαίνουσι μεγάλην θηριωδίαν· τὰ
κέρατα, κοινὰ εἰς ἀμφότερα τὰ γένη, ἐξαπλοῦνται ὡς περικεφα-
λαῖα ἐπάνωθεν τοῦ μετώπου, ὅθεν κλίνουσι πρὸς τὰ κάτω μεταξὺ
τῶν ὀφθαλμῶν, ἔπειτα δ' ἐξείφνης στρέφονται πρὸς τὰ ἄνω, στρογ-
γυλευόμενα καὶ λεπτυνόμενα ὅσον προβαίνουσι, καὶ λήγοντα εἰς
ἄκρα μετρίας δξύτητος. Ἡ τοποθεσία των εἶναι τοιαύτη, ὥστε
ἐπισκιάζουσι τοὺς ὀφθαλμοὺς, ἐπιφέροντα ὑποπτον καὶ ἐκδικητι-
κὴν πρόσφιν. Ἐπὶ τῶν μυκτήρων ἴστανται χονδρὰί τρίχες ὅμοιαι
θυσάνου, καὶ ἡ σιαγὼν καὶ ὁ λάρυγξ εἶναι κεκαλυμμένα μετὰ
τοιειδεῖς τρίχας, ἀποτελούσας δασὺν πώγωναν· πλήρης δὲ χαίτη ἐξαρ-
τᾶται ἐκ τοῦ ὑποκάτω μέρους τοῦ τραχήλου, καὶ ἐκ τοῦ μέσου
τῶν ἐμπροσθίων μελῶν. Ἡ κεφαλὴ τοῦ Κατώβλεπος εἶναι βα-
ρεία, ὡς ἡ τοῦ βοός· τὸ δὲ στόμα ἡ ῥύγχυς αὐτοῦ, ὄν πλατύτατον,
σχηματίζει δύο τινὰ παραρτήματα, ἐν ἑφ' ἑκάστου ἄκρου, ἅτινα